

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1111-ҳадис

1111 - وَعَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا حَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْبَبَنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ؛ يُقْبِلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «رَبِّ؛ قِنِي عَدَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ - أَوْ جَمْعُ - عِبَادَكَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [709].

1111. Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ортларида намоз ўқиганимизда у зот бизга юзлансинглар деб ўнг томонларида туришни яхши кўрар эдик. Мен у зотнинг «Роббим, бандаларингни қайта тирилтирадиган [ёки тўплайдиган] кунингда мени азобингдан сақла», деганларини эшитганман».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

